

erkende, at saa kunde man ikke nøjes med blot at nedsætte Valgretsaldere. Der var formentlig ikke mange, der ønskede en Forfatning, hvor man havde et Folketing og et Landsting med ganske samme — 21 Aars — Valgret og uden Særpræg for noget af Tingene. Med andre Ord: for at gaa til den Grundlovsændring, som Valgretsaldere Nedsættelse forudsatte, maatte man foretage en videregaaende Grundlovsændring, hvorved det blev afgjort, hvordan Organisationen af Folketing og Landsting fremtidig skulde være. Kunde Regeringen inden Efteraarets Valg fremlægge Forslag hertil, vilde Det radikale Venstre gerne medvirke til Gennemførelse af en Grundlovsændring. Spørgsmaalet om Landstingets Fornyelse et Aar før eller senere havde imidlertid kun en underordnet Betydning over for Spørgsmaalet om Folketingets Fornyelse. Thi »naar Folketingsvalget er afholdt til Efteraaret, da er Linien angivet for den kommende Tids Politik, en Linie, som det Landsting, der sidder, paa ingen Maade kan ændre principielt set«.

Svend Nielsen (D. K.) gjorde gældende, at der snarest muligt burde afholdes Valg ikke blot til Folketinget, men ogsaa til Landstinget og de kommunale Raad. For Kommunevalgenes Vedkommende var der tilmed en Mulighed for straks at nedsætte Valgretsaldere til 21 Aar, idet der ikke hertil udbrævedes nogen Grundlovsændring. Samtidig burde Valgretsbestemmelserne lempes, fordi det var utaaleligt, at Folk, der var økonomisk daarligt stillede, men gode Danskere, med Hensyn til Stemmeretten skulde sidestilles med Forrædere mod Landet og Befolkningen.

Efter hvad *Indenrigsministeren* oplyste, havde Regeringen ikke taget endelig Stilling til de Spørgsmaal, der var rejst angaaende Afholdelse af Landstingsvalg og Kommunevalg m. v.

Kristen Amby (K. F.) var af den Opfattelse, at enhver, der havde et folkestyret Mandat, saa snart som muligt maatte have dette bekræftet eller afkræftet ude hos Befolkningen. Han fandt det imidlertid uheldigt med Henblik paa en Landstingsopløsning først at vedtage en Nedsættelse af Valgretsaldere ved Rigsdagsvalgene for derefter senere at gennemføre andre tiltrængte Ændringer i Grundloven. Men der var en anden Vej at gaa. Man kunde »lave en Grundlovsændring, en ren Kommalflytning, nemlig den Grundlovsændring, der gik ud paa, at Landstinget kan opløses, og ikke noget andet end dette alene. Derved fik man Landstinget opløst og fik Valg udskrevet til hele Landstinget. Saa er Formaålet naaet. Naar det blev sagt i Forvejen til Befolkningen, var der intet at sige til, at den Regering, som fremgik af Valget, undlod at lade denne Ændring konfirmeres ved en